

ФИЛОСОФИЯ (СЪВРЕМЕННА ФИЛОСОФИЯ)

1. Основни тенденции на развитие на философията през XX век. Типологизация на философски нагласи, направления и школи.
2. Неокантианство - школи, теми и методи.
3. Раждането на феноменологията с *Логически изследвания* на Е. Хусерл: критиката на психологизма, понятието за интенционалност, начини на даденост на интенционалните обекти, методът на идеацията.
4. Трансценденталната феноменология на Хусерл: естествената нагласа и философията, трансцендентално-феноменологическата редукция, трансцендентално съзнание и свят, ноеза и ноема.
5. Философията на Хайдегер в *Битие и време*: визията на ранния Хайдегер за философията като наука за битието, онтологичната разлика, екзистенция и наличие, концепцията за битието-в-света, времето като трансцендентален хоризонт на разбиране на битието.
6. Философията на „късния“ Хайдегер: метафизика, наука и техника, история на битието, езикът като дом на битието.
7. Франкфуртска школа - етапи в развитието на критическата теория.
8. Философската херменевтика на Х.-Г. Гадамер: легитимационният проект на Гадамер, историчност и езиковост на разбирането, език и разговор, език и свят.
9. Археология на знанието и генеалогия на властта - М. Фуко.
10. Деконструктивисткият проект на Дерида: присъствие и различаване, текст и трансцендентално означаемо.
11. Аналитичният обрат във философията на XX век: Г. Фреге, Б. Ръсел и Дж. Мур.
12. Критиката на традиционната философия в *Логико-философски трактат* на Л. Витгенщайн: език и свят, казване и показване, логика и смисъл.
13. Философията на късния Витгенщайн: значение, семейни прилики и езикови игри, аргументът за следване на правило, природа и произход на метафизичната философия, задачи и методи на постметафизичната философия.

14. Философията на Куайн: холизъм и натурализъм, критиката на разграничението между аналитични и синтетични положения, неопределеността на превода и неустановимостта на референцията.

Кандидатите трябва сами да се ориентират в първичната и вторична литература при подготовката си за изпита. Той се състои в писмено научно историко-философско разработване на въпрос от посочения тематичен кръг в рамките на 4 (четири) астрономически часа.

Получилите оценка мн. добър 4,50 или по-висока се явяват на устен изпит, където доразвиват и изясняват писмената си работа, както и насоките за бъдещо дисертационно изследване по тема от съвременната философия. При оценяването комисията се ръководи от степента на:

1. Историко-философско точно и научно издържано подреждане и интерпретиране на основни теми, понятия и постановки на въпроса.
2. Способност за самостоятелно разработване и проучване на зададената тема.
3. Оригиналност и убедителност на интерпретацията според използвани първични и вторични текстове.
4. Отработен философски стил на изложението и изказа.